

[Hasle.]

stration, 50 000 Kr., og altsaa have haft en Indtægt ved at administrere daarligere paa 50 000 Kr.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om dette Regnestykke er rigtigt. Jeg har det liggende fuldt færdigt her, men jeg gaar ud fra, at det er umuligt at besvare Spørgsmaalet paa staaende Fod, og denne Sag kommer jo tilbage til Folketinget, og den højtærede Finansminister kan saa imidlertid have set Regnestykket. Hvis det virkelig er rigtigt, hvad jeg har al mulig Grund til at tro, saa er det en saa fantastisk Uhyrlighed, at man overhovedet ikke kan lade Loven gaa igennem uden at underkaste disse Satsen en passende Revision.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Retoft og Hr. Hassing-Jørgensen for deres Tilslutning til Lovforslaget. Der er fra begge de Herrer rejst Spørgsmaal om paa enkelte Punkter eventuelt at foretage en Regulering af de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Jeg kan sige, at jeg skal være villig til at forhandle derom, dog maa jeg sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om at flytte Sammenligningsaarene er jeg af den Opfattelse, at det vilde være umgtigt at gøre det.

Forholdet er jo det, at ved Planlægningen af denne Lovgivning — som jo allerede fandt Sted et Aar før Lovgivningen blev gennemført — havde Regeringen allerede stillet Forslag om en Merindkomstskat for 1936—37, uden at dette Lovforslag blev gennemført. Naar man netop har valgt de 3 Aar, der ligger forud for denne Periode, er det, fordi man mener, at der i Tiden efter er indtraadt en Indkomststigning af en saadan Art, at der vil være Grund til at behandle disse Indkomster anderledes, beskattede dem stærkere, end man i øvrigt beskatter de større Indtægter. Det Beløb, som man har regnet med skulde indkomme, maa under alle Omstændigheder tilvejebringes.

Hvis man vilde ændre i Sammenligningsaarene, skyde dem fremefter — og det vil sige: for visse Grupper skabe et højere Sammenligningsgrundlag —, vilde det komme til at gaa ud over den Del af Skatteyderne, som ikke har været saa gunstigt stillede som de paagældende. Dette i Aarenes Løb at have haft en stadig stigende Indtægt er i sig selv en Fordel, og at det saa skulde give en Begunstigelse fremfor andre, der ikke har været i saadan Fremgang, forekommer mig ikke at være rigtigt. Jeg synes, at den Fordeling, der her er Tale

om, er den rigtigste. Det er i det hele taget saadan — det maa man stadig holde fast, naar man har med Skattebestemmelser at gøre, som skal løse en bunden Opgave, og det er en bunden Opgave i dette Øjeblik at skaffe Dækning for visse Udgifter —, at hvad man lempet det ene Sted, maa man stramme det andet Sted. Nogen Netto-besparelse vil der aldrig kunne komme ud af det. Men, som sagt, i øvrigt skal jeg være villig til at forhandle om de Spørgsmaal, der blev nævnt af de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre.

Efter at vi først havde hørt det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, var det ærede Medlem Hr. Clausagers Tale nærmest efter Teksten: det andet Vers er ligesaadan, og at komme dybere ind paa en Gentagelse af den Forhandling, vi havde under det forrige Punkt paa Dagsordenen, tror jeg dog ikke der vil være Anledning til.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde endda være med til denne Beskatning, hvis den tjente et godt Formaal. Nu tjener denne Skat hovedsagelig to Formaal, dels at skaffe Dækning for Udgifterne ved de forskellige Kortuddelinger, som tidligere er vedtaget, og dels at skaffe Dækning for Merudgifterne ved Løntillæg til Tjenestemændene. Saa vidt jeg ved, har Venstre stillet sig sympatisk til begge disse to Udgiftsomraader. Venstre stemte ganske vist ikke — paa et enkelt Medlem nær i Landstinget og vist uden Undtagelse her i Folketinget — for de forskellige Kortordninger, men man stemte heller ikke imod, man tilkendegav, som jeg siger, en vis Sympati. Om Venstre vil vælge paa samme Maade hverken at sige ja eller nej til Tjenestemandsoordningen, fremgik ikke af, hvad der blev sagt i Dag; men i alt Fald er der ogsaa her tilkendegivet Velvilje. Jeg mener, at ogsaa Venstre maa erkende, at disse Udgifter skal tjene et godt Formaal, og da de tilmed tages under en Form, som jeg ikke kan tænke mig andet end at Venstre i allerhøjeste Grad sympatiserer med, forstaar jeg unægtelig ikke, at Venstre ikke kan tiltræde disse Skatter. Venstre har allerede i adskillige Aar talt meget stærkt om det ønskelige i at faa inddraget disse Merindtægter, som fremkommer her i disse Aar, under det offentlige, og jeg beklager i allerhøjeste Grad, at Venstre nu som i Fjor vil nægte at medvirke til denne Beskæring af de store Udbytter — for det er jo først og fremmest her, Merindkomstskatten virker.

Det ærede Medlem mente, at Socialdemokratiet vilde benytte den Skattekom-